Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐσωτερικοῦ φρ. 12.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.	ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ	Ὁδὸς Μαυρομιχάλη ἀρ. 16α. Ἐναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1899 — ΑΡΙΘ. 17

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ληξάσης τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἡμετέρου ἀπεσταλμένου πρὸς εἴσπραξιν συνδρομῶν καὶ ἐγγραφὴν συνδρομητῶν κ. Ἀθαν. Κούτρα, παρακαλοῦνται οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ νὰ μὴ θεωρῶσι πλέον αὐτὸν ὡς ἡμέτερον ἀντιπρόσωπον.

Ἡ Διεύθυνσις

ΠΟΥ ΕΔΡΑΖΕΙ Η ΨΥΧΗ

Ἀλλοίαν ὡς φαίνεται, ἕδραν ἔχουσιν ἥ τε ψυχὴ καὶ ἡ ζωή, καὶ διάφορον ἀνέκαθεν γνώμην ἐξήνεγκον οἱ διάφοροι τῶν αἰώνων σοφοί.

Παλαιόθεν ἐγένοντο συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, χωρὶς ὅμως νὰ γίνωσι σχετικὰ καὶ σοβαρὰ πειράματα, κατὰ δὲ τὸν αἰῶνα μας ἐγένοντο τοὐναντίον πολλὰ τοιαῦτα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ γένηται ἐπαρκὴς λογοκρισία. Καὶ ὁ μὲν Flourens πειραματισθεὶς ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἐγκεφάλου, ἐξήνεγκε γνώμην, ἥτις ἐγένετο ἀφορμὴ πλείστων ἀντιλογιῶν, οὐχ ἧττον τὸ ζήτημα συνεζητήθη εὐρύτερον καὶ καλείτερον καὶ οὕτως εὑρέθη ἡ κλεὶς πρὸς πρακτικωτέραν ἀνάζήτησιν τῆς ἕδρας τῆς τε ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς.

Πρὸ τῶν πειραμάτων τοῦ Flourens, πάντες ἐθεώρουν τὸν ἐγκέφαλον, ὡς συντρέχοντα δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν μερῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς νοήσεως καὶ τῆς θελήσεως, ἐνῷ ὁ Flourens κατώρθωσε νὰ ἐντοπίσῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τέσσαρα διακριτικὰ μέρη αὐτοῦ, πειραματικῶς ἀφαιρέσας διαδοχικῶς διάφορα ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τινῶν ζώων μέρη, ἤτοι ἀπέδειξεν ὅτι, ἡ διάνοια ἑδρεύει ἐν τοῖς ἐγκεφαλικοῖς λοβοῖς.

Καὶ ὄντως ἐὰν ἀφαιρέσωμεν ἀπό τινος ζώου τοὺς δύο ἐγκεφαλικοὺς λοβοὺς (οὐχὶ δὲ τὸν ἕνα, διότι τοῦ ἑνὸς ἀφαιρεθέντος ὁ ἕτερος λειτουργεῖ) τὸ ζῶον ἀπόλλυσι τὴν ἄσκησιν τῶν αἰσθήσεών του, διότι οὔτε βλέπει πλέον, οὔτε ἀκούει, οὔτε θέλησιν ἔχει, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐνεργεῖ θεληματικῶς. Δὲν γνωρίζει δὲ πλέον οὔτε νὰ φυλαχθῇ, οὔτε νὰ φύγῃ, οὔτε νὰ τραφῇ. Οὐδεμίαν ἀντίληψιν κέκτηται.

Ἡ παρεγκεφαλὶς προΐσταται τῆς συναρμογῆς καὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν κινήσεων. Ὥστε ἂν ἀφαιρεθῇ αὕτη ἀπὸ τινος ζώου, δὲν δύναται πλέον τοῦτο νὰ βαδίσῃ ὀρθιον, νὰ τρέξῃ ἢ νὰ πετάξῃ, ἀλλὰ τρικλίζει καὶ πίπτει, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ του λειτουργίαι ἐξακολουθοῦν ν' ἀσκῶνται παρὰ τὴν γενομένην αὐτῷ διατάραξιν τῆς ζωϊκῆς του ἁρμονίας.

Τὰ τετράδυμα τυλώματα τοῦ προμήκους μυελοῦ, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῶν ὀπτικῶν νεύρων προΐστανται ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ὁράσεως.

Τέλος ἐν τῷ προτενεῖ μυελῷ ὑπάρχει ἡ ἕδρα τῆς ζωῆς. Καὶ ὄντως ὑπάρχει ἐκεῖ σημεῖον τι, ὅπερ ὁ Flourens ἀποκαλεῖ ζωϊκὸν κόμβον καὶ ὅστις, κατ' αὐτόν, εἶναι ἡ πραγματικὴ ἕδρα τῆς ζωῆς. Ἐὰν δ' ἐγγίσῃ τις τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅπερ δὲν εἶναι μεγαλείτερον τῆς κεφαλῆς καρφίδος, ἐπιφέρει τὸν ἄμεσον θάνατον τοῦ ζώου.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν παρατηρήσεων τούτων προκύπτει ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ ἔχουσι διάφορον ἕδραν καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ σύγχυσις, ὡς τινες τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων ψυχικῶν διατείνονται. Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Flourens, ἡ ψυχὴ ἑδρεύει ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τοῖς ἐγκεφαλικοῖς λοβοῖς, ἐν οἷς δέον νὰ προσθέσωμεν τὴν παρεγκεφαλίδα καὶ τὰ τετράδυμα τυλώματα τοῦ προμήκους μυελοῦ, ἐνῷ ἐν τῷ προτενεῖ μυελῷ καὶ ἰδίως ἐπὶ ὡρισμένου σημείου αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῷ ζωϊκῷ κόμβῳ, ἑδρεύει ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς.

Ἐνταῦθα, κατὰ τὸν Λουδοβίκον Figuier, δύναταί τις νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἕδρας τῆς ψυχῆς ὑπὸ τοῦ Flourens, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἣν οὗτος προσδιορίζει ἐν τῷ ζωϊκῷ κόμβῳ. Ὁ θάνατος, ὡς προκύπτει ἐν τῷ θεμελιώδει τούτῳ πειράματι δύναται νὰ ἐπέλθῃ μόνον ὑπὸ τῆς ἀμέσου παραλυσίας τῶν νεύρων τῆς ἀναπνοῆς, διότι ὁ ζωϊκὸς κόμβος εἶναι ἡ ρίζα τῶν χρησιμευόντων εἰς τὴν ἀναπνοὴν νεύρων, ὁ δὲ θάνατος δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ ἀμέσου ἀσφυξίας ἀπορρεούσης ἐκ τῆς παραλυσίας τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

Ὥστε ἐὰν τὰ πειράματα τοῦ Flourens εὐκρινῶς ἀποφαίνονται, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἡ ἕδρα τῆς διανοίας, δὲν ἀποφαίνονται ὅμως ἐπίσης εὐκρινῶς, ὅτι ὁ προτενὴς μυελὸς εἶναι ἡ ἕδρα τῆς ζωῆς.

Ὁ δόκτωρ Parcharpe, μᾶλλον κριτικὸς τοῦ Flourens προσδιορίζει τὴν ἕδραν τῆς διανοητικῆς ψυχῆς ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦ κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ ὁλοκλήρου τοῦ ὀργάνου, τοῦ καλουμένου φαιᾶ οὐσία. Ἀλλὰ ἀφίνει ἀόριστον τὸ ζήτημα τῆς ἕδρας τῆς ζωῆς, ἀποφαινόμενος μόνον, ὅτι ἡ ζωϊκὴ βάσις εὑρίσκεται ἐν τῷ προτενεῖ μυελῷ.

Κατὰ τὸν Figuier ἡ ἀληθὴς ἕδρα τῆς ζωῆς ἢ τῆς ζωϊκῆς βάσεως εἶναι αὐτὸ τὸ αἷμα. Ἐὰν λάβωμεν, λέγει, ζῶόν τι χαῖρον πληρεστάτης ὑγείας καὶ ἀποβάλωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἀπό τινος μεγάλης αὐτοῦ ἀρτηρίας ἀμέσως θὰ ἐκπνεύσῃ. Οὕτως οἱ ἀρχαῖοι ὁσάκις ἤθελον νὰ ἐπιφέρωσι τοῖς καταδίκοις ἄμεσον καὶ γλυκὺν θάνατον, ἤνοιγον αὐ-

τοῖς τὰς τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν φλέβας, οὐς ἔφερον ἐν θερμῷ λουτῆρι καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἐξέρρεε μετὰ τοῦ αἵματος.

Ὁ Figuier τοὐντεῦθεν ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ζωὴ ἑδρεύει ἐν τῷ αἵματι, διότι ἑνῷ ζῶον τι εἶναι ἐν πληρεστάτῃ ὑγείᾳ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ αἵματός του ἀποθνήσκει. Πρὸς ἐπικύρωσιν δὲ τῇ γνώμῃ του προσθέτει, ὅτι πᾶσα ἐγχείρησις ἀπωλείας αἵματος, ἐπιρρωνύει τὸ γεγονός. Ἄφθονος αἱμορραγία συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν δυνάμεων. Πᾶσα γυνὴ εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου μετὰ μεγάλην ἐκροὴν αἵματος ἐν ἀνωμάλῳ τοκετῷ. Ἐὰν εἰς ἐτοιμοθάνατον τινὰ χειροῦργος τις λάβῃ αἷμα νεανίου τινὸς ἢ ρωμαλαίου ὑγιοῦς καὶ εἰσάξῃ αὐτὸ τῇ βοηθείᾳ σήραγγος ἐν τοῖς φλεψὶν αὐτοῦ, ἡ ἐγκαταλείπουσα τὸν ἀσθενῆ ζωὴ ἀναφαίνεται καὶ ἀνακτᾷ τὰς δυνάμεις του! Ἐν τῇ παραδόξῳ, ἀλλὰ σωτηρίᾳ ταύτῃ ἐγχειρίσει δὲν ἀποδίδεται διὰ τοῦ αἵματος ἡ ζωή; Καὶ ἐὰν τὸ αἷμα ἀποδίδῃ τὴν ζωήν, τοῦτο δὲν εἶναι ὀφθαλμοφανῶς ἡ ἕδρα τῆς ζωῆς;

Ἕτερον πείραμα τοῦ Claude Bernard ἐπιρρωνύει τὴν ἰδέαν ταύτην.

Ὁ Κλαύδιος Βερνάρδος εἰσάγει εἰς τὰς φλέβας τοῦ ἐγκεφάλου κυνὸς αἷμα καθαρὸν ἄνευ ἰνῶν καὶ παρατηρεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὴν νόησιν ἀναφαινομένας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ ζώου τούτου. Ἀποβάλλει εἶτα τὸ αἷμα ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ ἡ νόησις ἐξαφανίζεται μετὰ τοῦ αἵματος. Ἐκ τοῦ παραδόξου ταύτου πειράματος συμπεραίνεται, ὅτι τὸ αἷμα εἶναι ἡ ἀληθὴς ἕδρα τῆς ζωῆς. Ἐὰν περιδέσωμεν τὰς φερούσας εἰς τι ὄργανον ἀρτηρίας, τὸ ὄργανον τοῦτο θ' ἀποθάνῃ ἀμέσως. Οἱ χειροῦργοι πρὸς ἐξαφάνισιν παθολογικοῦ τινος οἰδήματος, δένουσι τὰς σχετικὰς ἀρτηρίας, δηλαδὴ ἐμποδίζουσι τὸ σῖμα νὰ προχωρῇ μέχρις ἐκεῖ, καὶ τοῦ αἵματος μὴ φθάνοντος μέχρι τοῦ οἰδήματος, ἡ ζωὴ ἐκλείπει ἐκεῖθεν. Ὥστε δὲν φαίνεται οὕτω, ὅτι μεθ' ἑαυτοῦ τὸ σῖμα φέρει τὴν ζωὴν καὶ ὅτι τὴν ἀποσύρει ὁπόταν φεύγῃ ἐκ τινός μέρους; καὶ τοῦτο δὲν εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι ἡ ζωὴ ἑδρεύει ἐν τῷ αἵματι; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἐπιλέγει ὁ κ. Figuier, εἴτε ἐν τῷ προτενεῖ μυελῷ ἑδρεύει ἡ ζωή, εἴτε ἐν τῷ αἵματι, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ δὲν ἑδρεύουσιν ἐν τῷ αὐτῷ σημείῳ, ἀλλὰ ριζικῶς διίστανται καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς τοπικῆς καταστάσεως των ἐν τῇ ζωϊκῇ οἰκονομίᾳ.

Ὁ δὲ Legrand σχετικῶς δίδωσι πληρέστερον φῶς, λέγων:

«Ἡ ζωϊκὴ δύναμις ἐκδηλοῦται ἐν τῷ μητρικῷ κόλπῳ ὁπόταν παράγει σύστημα ὀργάνων ἤτοι ὁπόταν τῇ δίδεται ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο, ἑνῷ ἡ ψυχικὴ δύναμις (ψυχὴ) ἀρχίζει νὰ ἐκδηλῶται ὁπόταν τὸ ἔμβρυον ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ κόλπου, ἤτοι ὁπόταν τὸ σῶμα τίθεται εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως ἐκδηλοῦνται διὰ κτύπων καὶ κινήσεων, τῇ δὲ ψυχικῆς διὰ τῆς νοήσεως καὶ τῆς προσοχῆς.

Ἐν τῇ ζωϊκῇ δυνάμει ἡ καλλονὴ καὶ ἡ δυσμορφία, ἡ ὑγεία καὶ αἱ νόσοι, ὁ χρωματισμὸς καὶ τὸ σχῆμα διαδέχοντοι ἄλληλα διὰ τῆς διαδοχῆς τῶν γενεῶν, καὶ οὕτω τὰ τέκνα κληρονομοῦσι ταῦτα παρὰ τῶν γονέων των, ἐνῷ ἐν τῇ ψυχικῇ δυνάμει αἱ διανοητικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἰδιότητες, αἵτινες εἰσὶν ἀπόρροια τῆς ἀνατροφῆς καὶ διδασκαλίας, γεννῶνται καὶ θνήσκουσι παρὰ τῷ ἀτόμῳ, χωρὶς νὰ δύνανται οἱ ἀπόγονοι νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἀρετῶν τῶν γονέων των, οὔτε καὶ νὰ ἱκανοποιῶσιν αὐτοὺς διὰ τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις των. Ἤτοι ἐν πανομοιότυπον σῶμα δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ πανομοιότυπος ψυχή.

Τοιοῦτον εἶναι ὡς ἔγγιστα τὸ σύστημα τῶν σχέσεων τοῦ σώματος μετὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς ὡς ἤδη διατυποῦται καὶ ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Montpellier ἡ μᾶλλον ὡς ἀντιλαμβανόμεθα αὐτὸ τὴν σήμερον ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς συγχρόνους σχέσεις καὶ τὰ φαινομενικὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀντικείμενα.

Φ. Π.

Η ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ

Περὶ τῶν νεωτάτων πειραμάτων ἐπὶ τοῦ ρευστοποιηθέντος ὑδρογόνου ἔκαμε νέας ἀνακοινώσεις ὁ καθηγητὴς Ι. Διουὰρ εἰς τὴν βασιλικὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου. Κατὰ πρῶτον ἔδειξεν ὅτι τῇ βοηθείᾳ ρευστοῦ ὑδρογόνου ἔχοντος θερμοκρασίαν—240⁰ κατορθοῦμεν νὰ καταστήσωμεν ὑάλινον σωλῆνα κενὸν ἀέρος μέχρι σημείου ἀνεφίκτου μέχρι τοῦδε. Ἂν δηλαδὴ εἰσαγάγωμεν σωλῆνα, οὗ ὁ ἀὴρ ἠραιώθη δι' ἀεραντλίας ὅσον ἔνεστι, ἐντὸς ρευστοῦ ὑδρογόνου μεταβάλλεται ἕνεκά τοῦ ἐκτάκτου ὑποβιβασμοῦ τῆς θερμοκρασίας ὁ ἐνεχόμενος ἀὴρ εἰς στερεὸν σῶμα· ὁ πηχθεὶς οὗτος ἀὴρ συνάγεται εἰς τὸ ἐν τῷ ὑδρογώνῳ ἐμβεβαπτισμένον ἄκρον τοῦ σωλῆνος. Ὀλίγον τι ἄνω αὐτοῦ δυνάμεθα νῦν νὰ κλείσωμεν διὰ συντήξεως τὸν σωλῆνα καὶ οὕτω ἀφίνομεν τὸν στερεὸν ἀέρα ἐκτός, ὁ δὲ κλείστὸς σωλὴν, δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἶνε νῦν πράγματι κενὸς ἀέρος εἰς τρόπον ὥστε δὲν διαβαίνει δι' αὐτοῦ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ. Τὸ πείραμα τοῦτο δὲν διαρκεῖ πλέον τοῦ λεπτοῦ ἑνῷ ὁ Κρουὺξ ἀπέδειξεν ὅτι διὰ τῆς ἀεραντλίας μετὰ ἐργασίαν πολλῶν ὡρῶν δὲν κατορθοῦτο τοιοῦτον κενόν. Ἐξητάσθη νῦν διὰ τοῦ φασματοσκοπίου ἂν ἐν τῷ σωλῆνι εὑρίσκετο ἄλλη τις οὐσία, εὑρέθησαν δὲ αἱ γραμμαὶ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ εἰς τοὺς ὑγροὺς σωλῆνας καὶ τοῦ ὑδρογόνου. Εἰς ἕνα τῶν σωλήνων παρετήρησεν ὁ Κρουὺξ ἐκτὸς τοῦ φάσματος τοῦ ὑδρογόνου καὶ κιτρίνην γραμμὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ στοιχεῖον Νέον. Εἷς ἄλλον δὲ σωλῆνα εὗρε τὸ Ἥλιον. Δευτέραν ἀνεξήγητον ἔτι ἀνακάλυψιν ἔκαμεν ὁ Διουάρ, ὅταν ἄφησε τὸ ὑδρογόνον νὰ ἐξατμισθῇ ὑπὸ ἠλαττωμένην θλῖψιν· τὰ ἄλλα ρευστοποιημένα στοιχεῖα προεκάλουν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους πτῶσιν θερμοκρασίας, ἥτις διὰ τοῦ ὑδρογόνου ὑπελογίσθη θεωρητικῶς εἰς 9⁰. Ἀντ' αὐτοῦ ἐδείκνυε τὸ πλατινικὸν θερμόμετρον ταπεινώσιν 1⁰ μόνον βαθμοῦ. Ἀγνοεῖται ἂν τὸ ρευστὸν ὑδρογόνον δεικνύει ὅλως διαφόρους ἰδιότητας τῶν ἀναλόγων ρευστῶν ἢ ἂν τὸ ἐκ λευκοχρύσου θερμόμετρον χάνει τὴν ἀκρίβειάν του εἰ τὰς ταπεινὰς αὐτὰς θερμοκρασίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Καὶ οὗτος οὐδεὶς θὰ μεταμελῆθῇ διὰ τὴν κατάργησιν τῶν συγχρόνων ἁμαξῶν. Ἴσως θὰ ἴδωμεν ὁμάδας τινὰς ἁμαξηλατῶν καὶ ἰδιοκτητῶν τοιούτων φορείων διαμαρτυρομένους καὶ ἀνθιστάμενους κατὰ τῆς νεωτέρας προόδου, πλὴν αὕτη τὰ πάντα θὰ συμπαρασύρῃ ἐν τῇ θριαμβευτικῇ πορείᾳ της.

Καὶ πόσα δὲν ἐγένοντο πρὸς παρεμπόδισιν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ποσάκις δὲν ἐτέθησαν φραγμοὶ ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ράβδων;

Τὰ μηχανικὰ λεωφορεῖα διαδέχονται ἀλλεπαλλήλως τὰ μηχανικὰ λεωφορεῖα καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον καὶ ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ ἡ ἀναστάπωσις αὕτη ἀκωλύτως ἐνεργεῖται.

Τὰ ρυμουλκὰ φορεῖα συνδεόμενα πρὸς τὰς αὐτοκινήτους ἁμάξας καθιστῶσι ἀληθῆ τραῖνον, μεταφέρον 150 ἐπιβάτας, ἡ δὲ ταχύτης τῶν 8 1)2 χιλιομ. καθ' ὥραν αὐξάνει ἀνεπαισθήτως μὲν εἰς τὰ 10 χιλιόμ. ἕνεκα τῆς κακῆς κατασάσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῆς πολυκοσμίας ἐν καιρῷ ἡμέρας, πλὴν βαθμηδὸν καὶ τὸ κακὸν τοῦτο αἴρεται.

Ἡ πρόοδος τῶν αὐτοκινήτων ἐν καιρῷ εἰρήνης, φυσικῶς δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ συνεπιφέρῃ καὶ τὴν σχετικὴν πρόοδον ἐν ὥρᾳ πολέμου. Καὶ ἰδού, ἡ χρῆσις τῶν αὐτοκινήτων εἰσήχθη καὶ ἐν τῷ στρατῷ. Τὸ πυροβολικὸν ἀναζητεῖ παρὰ τοῖς μηχανικοῖς τὸν τρόπον τῆς μεταφορᾶς τῶν πυροβόλων διὰ τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ Σκότε εἶναι γνωστόν, ὅτι παρέσχε καθ' ὁλόκληρον χειμῶνα τὰ μέσα τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς τηλεβόλων τοῦ πυροβολικοῦ ὡς καὶ βαρέων βλημάτων εἰς τὰ φρούρια τῶν περιχώρων τῶν Παρισίων. Εἰς μέλλοντας δὲ χρόνους ἀναντιρρήτως τὸ πυροβολικὸν θὰ κινῆται αὐτομάτως καὶ ταχέως καὶ θὰ ἐπιφέρῃ ταχύτερα ἀποτελέσματα, τοῦ ἵππου καὶ ἐνταῦθα θεωρουμένου πλέον περιττοῦ καὶ καταργητέου. Καὶ κατὰ παράδοξον συγκυρίαν, ἐνῷ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ χωρικὸς ἀποκρούουσι τὴν χρῆσιν αὐτοκινήτων παρ' αὐτοῖς ὁ πυροβολητὴς δυσανασχετῶν κατὰ τοῦ ἵππου ἀδυνατοῦντος νὰ μεταφέρῃ εὐκόλως τὸ βαρὺ πυροβολικόν του, ἀναζητεῖ τὴν ἐνίσχυσίν του διὰ τοῦ αὐτοκινήτου!

Ὁ μέλλων πόλεμος, ὡς φαίνεται, θὰ γίνεται ὑπὸ ὅλως διαφορετικὰς συνθήκας μεταφορᾶς, καὶ ἤδη ὑποφώσκει ἐλπὶς καλλιτέρας διεξαγωγῆς. Εἴκοσιν ἔτη δὲν θὰ παρέλθωσι καὶ τὸ ὄνειρον τῆς σήμερον θὰ γίνῃ πραγματικότης τῆς αὔριον. Οὕτως ἔχει ὁ κόσμος ἡμῶν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἡ κοινότης μας ἐνταῦθα ἀποτελεῖται ἐξ ὀλίγων ἀλλὰ λαμπροτάτων μελῶν. Ἅπαντες εἰσὶ φιλογενέστατοι, φίλεργοι, φιλότιμοι καὶ φιλόξενοι. Οὐδεμία παρατυπία χαρακτηρίζει αὐτούς, τοὐναντίον δὲ ἡ σύμπνοια καὶ οἰκογενειακὴ διαθεσις των φέρει τούτους εἰς ἀξιοζήλευτον ὄντως περιωπήν. Ὁ διαρκὴς φιλήσυχος καὶ ἀγαθώτατος αὐτῶν πρόεδρος κ. Δ. Ἀντωνιάδης, τύπος καλλίστου καὶ τελείου οἰκογενειάρχου, ἐμπόρου ἐπιζήλου καὶ φίλου ἐπιζητήτου, τιμηθέντος μάλιστα ἐσχάτως διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἕνεκα τῶν πολλαπλῶν ἀρετῶν καὶ σπανίων προσόντων του, εἶναι ἐκ τῶν ἐναρέτων ἐκείνων ἀνδρῶν, οὓς μετὰ φανοῦ ἀνεζήτει τὸ πάλαι ὁ Διογένης, ἀλλὰ δυστυχῶς σήμερον Διογένης λείπει. Ὁ κ. Ἰω. Χα. Κούσμογλους συνέταιρος ἀνέκαθεν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου εἶναι ἐπίσης λαμπροτάτου χαρακτῆρος ἀνήρ. Συνεργάζονται καὶ συμπράττουσι καὶ συμβοηθοῦνται, οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἰδίας ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κοινωτικὰς καὶ πᾶσαν φιλανθρωπικὴν πρᾶξιν. Συζῶσι δὲ καὶ οἰκογενειακῶς καὶ διατηροῦσιν ὡραῖον ἐξοχικὸν κτῆμα μετὰ ἐκτεταμένου κήπου εἰς λαμπροτάτην θέσιν παρὰ τὰς ὑπωρείας τῶν παρακειμένων ὀρέων καὶ παραπλεύρως τοῦ ποταμοῦ. Τῇ προσκλήσει τοῦ κ. Ἀντωνιάδου μετέβημεν καὶ εἴδομεν τὸ κτῆμα αὐτό. Εἶναι ὄντως ὡραῖον, ἐξαίσιον, ρωμαντικώτατον καὶ λίαν εὐχάριστον καὶ μολονότιδὲν ὀσφραίνεταί τις τὸ ἄρωμα τῶν ποικιλοχρόων ἀνθέων τῶν μερῶν μας καὶ δὲν ἀκούει τὸ ἆσμα τῶν γλυκιφθόγγων ἀηδόνων μας, ἐν τούτοις ὁ ὁρίζων καὶ ἡ θέα ἰδίως ἐν ὥρᾳ θέρους τοῦ μέρους τούτου εἶναι ἐξαισία. Ὁ κ. Κούσμογλους μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ὁ γαμβρὸς τοῦ κ. Ἀντωνιάδου ἀξιόλογος ἰατρὸς Στενημάχου κ. Γιάνιογλου μᾶς ἐφιλοξένησαν ἐν τῇ ἄκρᾳ παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἀπέναντι τῶν ὀρέων ὡραιοτάτῃ θέσει, παραθέσαντες διάφορα ὀρεκτικά. Ἀλλ'ἡ βροχὴ ἤτις εἶναι συνήθης εἰς τὰ μέρη ταῦτα μᾶς ἠνάγκασεν νὰ διαλύσωμεν τὴν εὐχάριστον συντροφίαν μας καὶ πρὶν ἢ ἡ νὺξ μᾶς καταλάβῃ ἠναγκάσθημεν μετὰ τοῦ συνοδεύοντος ἡμᾶς κ. Φαφουτίδου, ἐμπόρου, νὰ ἐγκαταλείψωμεν προώρως τὴν ὡραίαν ταύτην ἐξοχικὴν θέσιν καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς Σόφιαν.

Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ μικρὸς κομψὸς τῆς κοινότητος ναὸς μετὰ σχολῆς τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, ὅπου δύναταί τις ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς νὰ ἴδῃ πάντας τοὺς ὁμογενεῖς, διότι εἶναι καὶ φιλόθρησκοι καὶ φιλευλαβεῖς. Ὁ κ. Ἐμμ. Σαγόνης, οἰνέμπορος ἀξιολογώτατος φιλοδίκαιος καὶ ἀγαθώτατος, μέλος τῆς ἐφορείας καὶ φίλος εἰλικρινὴς δὲν ἀπουσιάζει ποτέ, ὁ κ. Ἰω. Ταχὸς ἡ Καραδημήτρης, φιλομουσώτατος νέος μετὰ τῆς Κυρίας του ἐξ Ἠπείρου, ὁ κ. Γ. Πετρόπουλος πρώην καταστηματάρχης ὡραίου ζυθοπωλείου, ἑνῷ ἐσύχναζον πάντες οἱ ὁμογενεῖς καὶ νῦν κάλλιστος ἀρτοποιός, διατηρῶν μετὰ τοῦ κ. Θωμᾶ Βαταλίκου ἑταιρικῶς ὡραῖον κατάστημα, ὁ κ. Ι. Χρυσάφης μέλος ἐπίσης τῆς ἐφορείας καὶ κάλλιστος οἰκογενειάρχης καὶ φίλος, ὁ κ. Νικολαΐδης καταστηματάρχης εὐγενέστατος καὶ προσηνέστατος καὶ ἄλλοι, παρευρίσκονται πάντοτε ἐκεῖ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀπορεῖτε ὅτι εὑρίσκεσθε ἐν μέσῳ μιᾶς καλλίστης ἑνοριακῆς φιλικῆς ὁμάδος τῆς πατρίδος σας.

Ἡ Σόφια ὁμολογουμένως ἔχει μικρὰν μὲν ἀλλ' ἐκλεκτὴν ἑλληνικὴν κοινότητα, ἀποτελουμένην ἐξ ἀρίστων στοιχείων διαθιοῦσαν ἑλληνοπρεπῶς καὶ ἐντίμως καὶ συντρέχουσαν προθύμως ἑκάστοτε πᾶσαν πατριωτικὴν περίστασιν καὶ πᾶν ἑλληνικὸν προϊόν. Δικαίως δὲ ἡ κυβέρνησίς μας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ἀντωνιάδου ἐτίμησε ταύτην διὰ παρασήμου. Ἦτο πρᾶξις ἐκτιμήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης.

Ἤδη αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι σκέπτονται καὶ καταγίνονται νὰ μεταβάλωσιν ἐν ὥρᾳ πολέμου τὰ εἰρηνικὰ αὐτῶν τραῖνα εἰς πολεμικά. Καὶ φαντασθεῖτε, αἱ ἀτμομηχαναὶ τοῦ μέλλοντος νὰ γίνωνται θωρηκτὰ τῆς ξηρᾶς, ὠπλισμένα διὰ τηλεβόλων.

Ἡ πρόοδος τῶν αὐτοκινήτων προβαίνει γιγαντιαίοις ἅλμασι. Καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ἑταιρεῖαι τῶν λεωφορείων καὶ ἁμαξῶν, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ, ὁπόθεν πᾶς νεωτερισμὸς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον μεταδίδεται, ὠθοῦσι τὸ ζήτημα διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως πανταχόσε ἠλεκτρικῶν καὶ ἀτμικῶν δικτύων, διὰ πεπιεσμένου ἀέρος, φωταερίου κτλ., ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἰδιῶται ὑποστηρίζουσι χρηματικῶς τοὺς ἐπιχειρηματίας χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς προόδου. Καὶ βλέπομεν ἤδη πανταχόσε συσταινομένας ἑταιρείας κατασκευῆς, ἐκμεταλλεύσεως καὶ μισθώσεως τοιούτων ἐργασιῶν. Ἀληθῶς δὲ ζωηρὸς πυρετὸς ἔχει καταλάβει πάντας, συσπειρωμένους παραδόξως καὶ θαυμάζοντας τὸν νέον κινητῆρα τῆς μεταφορᾶς. Πάντες ὀνειρεύονται οἰκονομίαν ἤδη καὶ παρὰ τὴν ὀγκώδη ἐκμίσθωσιν τῶν ἁμαξῶν, ἐν δίκυκλον ἢ αὐτοκίνητον ἐξοικονομεῖ τὴν περίστασιν. Οἱ Παρίσιοι, τὸ Μόντε-Κάρλο, ἡ Διέππη, τὸ Λονσὰν διασχίζονται ἤδη ὑπὸ ἀπείρίας αὐτοκινήτων, ὁ δὲ τύπος διαφιλονεικεῖ τὸ σχῆμα τοῦ μέλλοντος τούτου μεταφορικοῦ μέσου, δηλαδὴ θέλει κάτι κομψότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον τῆς ἁμάξης. Τὸ ὡραῖον μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, διότι ὡς ἔχουσιν ἤδη αἱ αὐτοκίνητοι ἁμαξαι, εἶναι κάτι τι ἀτελές, ἄκοσμον, στερούμενον τῆς ἀπαιτουμένης καλαισθησίας τῆς προόδου τοῦ λήγοντος αἰῶνος μας.

Καὶ διὰ τὸ παράδοξον ἀναγράφομεν καὶ τὰς ποικίλας γνώμας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ὁ μὲν θέλει τὰς νέας ταύτας αὐτοκινήτους ἁμάξας μὲ πρώραν ὡς αἱ ἀρχαῖαι τριήρεις, ὁ ἄλλος τὰς θέλει μὲ λαιμὸν κύκνου, ὅπως τὸ σκαφίδιον τοῦ Lohengrin, ὁ ἕτερος μὲ κεφαλὴν ἵππου, ὡς σύμβολον τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ὁ ἄλλος μὲ κομψόν τι καλλιτέχνημα, ὅπως τὰ πλοῖα, οἱ ἄλλοι ἀποφαίνονται νὰ διαφέρωσι ριζικῶς τῶν συνήθων ἁμαξῶν καὶ ἄλλοι ἄλλως μὲ προτομὴν λέοντος, τίγρεως, κεφαλὴν Μεδούσης, καμήλου κτλ. κατὰ τὰς ἰδιοτροπίας ἑκάστοτε τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ μὲ εἰκόνας ἐκ τῆς φυσιολογίας. Παιδαριώδης ἴσως ἀπεικόνισις οὐδὲν ἄλλο ἐμφαίνουσα ἢ ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς ἀναζητεῖ τι, ὅπερ συνείθισεν, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει πλέον.

Ἤδη ἔρχεται τὸ ζήτημα τῶν ζημιῶν. Πόσα θύματα προξενεῖ ὁ ἵππος καὶ πόσα ἡ αὐτοκίνητος ἅμαξα καὶ ὁποία ἡ διαφορὰ μεταξύ αὐτῶν; Μολονότι ἡ σύγκρισις δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπακριβῶς ἔτι νὰ γίνῃ, ἡ πλάστιγξ κλίνει ὑπὲρ τοῦ πρώτου. Ἡ στατιστικὴ αὐθεντικῶς θὰ ὁμιλήσῃ μετὰ πέντε ἢ μετὰ δέκα ἔτη καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ὅτι θ' ἀναλογῇ ἓν θῦμα τοῦ αὐτοκινήτου, τοῦ ἀψύχου μὲν, ἀλλ'ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐμψυχουμένου τούτου πράκτορος καὶ δι' ὃν μόνον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑπεύθυνος, πρὸς ἑκατὸν τοῦ ἵππου θύματα.

Ἐνταῦθα δὲ ἔγκειται ἡ μεγάλη πρόοδος. Ἡ θνησιμότης

Ἐνταῦθα εἶχον ἀνέκαθεν καὶ συνδρομητήν τινα Παντελῆν Πανταζῆν, δικηγόρον, ὃν προσωπικῶς δὲν ἐγνώριζον καὶ ὑπέθετον ὡς φιλέλληνα Ρωμοῦνον. Ἐπεθυμοῦμεν ἀμφότεροι νὰ γνωρισθῶμεν καὶ μόλις συνηντήθημεν ἐχάρημεν ἀμφότεροι ὑπερβαλλόντως καὶ ἤδη συνδεόμεθα ὡς φίλοι παλαιᾶς γνωριμίας. Εἶναι ἡ παρατηρουμένη συμπάθεια ἐξ ἀποστάσεως, ἐξ ἐνστίκτου, καὶ ἐκ φήμης. Εἶναι Ἕλλην ἀκραιφνής, πατριώτης ἄριστος, ἐσπούδασεν ἐν Ἑλλάδι καὶ συνεργάζεται μετὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Γραικῶφ· ἐκτιμᾶται δὲ πολὺ καὶ παρὰ τῶν ὁμογενῶν μας καὶ τῶν ρωμούνων, ἕνεκα τῶν πολυτίμων αὐτοῦ προσόντων. Ἐπιστήμων ἄριστος, φίλος σπάνιος, ἑταῖρος, εὐχάριστος, κυνηγὸς διασκεδαστικώτατος καὶ σύντροφος ἀνεκτίμητος εἶναι τὰ χαρακτηρίζοντα αὐτὸν ἀγαθά, ἀλλ' ἀγαπᾶ πολὺ τὸν καλὸν καὶ ἐκλεκτὸν ζῦθον καὶ χάρις αὐτῷ ἐδοκίμασα καὶ ἐγὼ τοῦτον ἐν τῷ ὡραίῳ κέντρῳ, ὅπου συνέρχονται οἱ καλείτεροι λογάδες τῆς Σόφιας. Τὸ κέντρον τοῦτο ὁμολογουμένως εἶναι ἀξιοπερίεργον διὰ τοὺς ξένους. Συνέρχονται ἐνταῦθα καθ' ἑσπέρας ἡ καλειτέρα τάξις, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι, ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ καὶ τάξει καὶ μὲ τὸν ἐκλεκτότερον ζῦθον καὶ τὰ ἐξαισιώτατα μπίφτεκ· συζητοῦσι τὰς ὑποθέσεις των ἢ τὰ πολιτικά.

Ἐν Σόφιᾳ ἐγνώρισα καὶ τὸν κ. Κωνστ. Νενώφ, τέως τηλεγραφικὸν ὑπάλληλον ἐν τῇ τουρκικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ νῦν ὑπηρετοῦντα ἐν τῇ ρωμουνικῇ. Εἶναι γνησιώτατος Ἕλλην καὶ κατάγεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι γλωσσομαθὴς καὶ καταγίνεται καὶ εἰς τὰ ἀστρονομικά. Μᾶς προσεκάλεσε δὲ μετὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Λαζαρίδου ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἑσπέρας τι εἰς συναναστροφὴν καὶ ἐξέτασιν τῆς Σελήνης τοῦ Κρόνου καὶ ἄλλων ἀστέρων διὰ τοῦ τηλεσκοπίου. Τὸν κ. Λαζαρίδην γνωρίζω ἐκ προγενεστέρων συναντήσεών μας, εἶναι παλαιὸς συνδρομητὴς τῆς Φύσεως καὶ εἶχον ἐπισκεφθῆ αὐτὸν οἴκοι καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην μετὰ δύο φίλων μας. Εἶναι παλαιὸς ἰατρὸς ὑπηρετήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Ρωμουνικὴν ὑπηρεσίαν, γλωσσομαθὴς καὶ ἐπιστήμων ἄριστος, λόγιος καὶ λογογράφος δεινός, ἐσπούδασεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου ἔχει καὶ συγγενεῖς καὶ εἶναι τὸ κάλλιστον πάντων ἄνθρωπος τῆς πείρας καὶ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, γνωρίζων νὰ συμπεριφέρεται καλῶς πρὸς πάντας καὶ λίαν εὐχάριστος καὶ συμπαθὴς ὡς ἐκ τούτου πρὸς τοὺς συναστρεφομένους αὐτόν, εἰς δὲ τὴν ὁμιλίαν του καὶ τὰς συζητήσεις, μελετήσας φαίνεται καλῶς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, σᾶς προτάσσει ἢ ἐπιτάσσει τοσαῦτα ρητὰ καὶ γνωμικὰ αὐτῶν, ὥστε καθίσταται πολὺ πειστικὸς εἰς τοὺς ἀκροατάς του.

Εἰς τὰς ἐννέα καὶ ἡμίσειαν προσῆλθε καὶ ὁ ἰατρὸς μετὰ τῆς Κυρίας του παρὰ τῷ κ. Νενώφ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκεκλημένων εἶχε κλείσει.

—Θέλετε πρῶτον νὰ παρατηρήσωμεν τοὺς ἀστέρας διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, μᾶς ἐρωτᾶ ὁ κ. Νενώφ, ἢ νὰ εἴπωμεν κάτι τι πρώτερον ἀφοῦ καὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι ἤδη συνεφώδης;

—Νὰ κάμωμεν τὸ τραπεζάκι, λέγει ἡ κυρία Νενὼφ πρῶτον καὶ κατόπιν ἅμα ἀνοίξῃ ὁ οὐρανὸς βλέπετε τοὺς ἀστέρας.

—Τὸ τραπεζάκι; καὶ πιστεύετε εἰς τὰ τραπεζάκια; ἐρωτᾶ γελῶν ὁ κ. Λαζαρίδης.

—Διατί ὄχι; νὰ καὶ ὁ κ. Πρίντεζης τὰ πιστεύει, ἀπαντᾶ ἡ κυρία Νενὼφ καὶ μάλιστα μᾶς εἶπε νὰ ἔχωμεν ἕτοιμον καὶ ἕνα τρίποδον τραπεζάκι.

—Μὰ εἰς τὸν αἰῶνα μας, ἀδελφέ, τί εἶναι αὐτά, νὰ πιστεύετε εἰς τὰ ἀδύνατα; Μὰ ἀληθῶς κ. Πρίντεζη καὶ σεῖς πιστεύετε ὅτι κινοῦνται τὰ τραπεζάκια;

—E pur si muove, ἰατρέ μου, τῷ εἶπον.

—Μὰ δὲν ἐντρέπεσθε, μὰ δὲν εἶναι δυνατόν, ἀστειεύεσθε.

—Ὁ κ. Πρίντεζης δὲν ἀστειεύεται κ. ἰατρέ, μάλιστα ἐνώπιόν σας θὰ κάμωμεν ἤδη πειράματα, προσθέτει ὁ κ. Νενώφ.

—Οὔφ, θὰ σκάσω φωνάζει ὁ κ. Λαζαρίδης ἐγειρόμενος, δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τοιαῦτα πράγματα, ἀφοῦ εἰς Εὐρώπην ἐθεωρήθησαν ἀγυρτεῖαι ταῦτα.

—Συγχέετε, ἰατρέ μου, τῷ λέγω τότε τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ ψεῦδος. Ἡ πραγματικὴ καὶ αὐτόματος ἢ ὑποβαλιμαῖα, ὅπως θέλετε, κίνησις τῶν τραπεζῶν δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀγυρτείαν, τὴν ἐκμεταλλευομένην ὑπὸ τῶν ταχυδακτυλουργῶν. Ἐγὼ ἀκραδάντως πιστεύω, διότι ἐδοκίμασα καὶ ἐπείσθην.

—Καὶ θὰ κάμετε νὰ κινηθῇ τὸ τραπέζι, ἤδη, τώρα;

—Μάλιστα, διατί ὄχι; Καὶ σεῖς οὐδέποτε εἴδατε τοιοῦτον τι;

—Οὐδέποτε, οὔτε πιστεύω, οὔτε ἐπεχείρησα.

—Τότε περιμείνατε καὶ θὰ ἰδῆτε.

Καὶ αὐθωρεὶ πάντες ἐλάβομεν θέσεις παρὰ τὴν τράπεζαν, ἐν γενικῇ προθυμίᾳ διὰ τὸ γεννηθὲν ἐνδιαφέρον, μολονότι ἡ τράπεζα ἦτον ὅλως ἀκατάλληλος, ὡς ἔχουσα πολὺ βάρος καὶ μεγάλας διαστάσεις. Ὁ ἰατρὸς δὲν ἔλαβε μέρος, ἀλλὰ μᾶς παρετήρει μετὰ προσοχῆς.

Ὁ κ. Νενὼφ τότε ἤρξατο κατὰ τὸ σύνηθες νὰ προσκαλῇ διάφορα πνεύματα, ἀλλὰ ἡ τράπεζα δὲν ἐκινεῖτο ποσῶς, ἑπομένως τὰ προσκαλούμενα πνεύματα δὲν προσήρχοντο.

—Βλέπετε, λοιπόν, λέγει τότε ὁ κ. Λαζαρίδης θριαμβευτικῶς, ὅτι εἶναι ἀπάτη καὶ ψεῦδος, πῶς δὲν κινεῖται ἡ τράπεζά σας;

Ἐννοεῖται πάντες ὅσοι παρεδεχόμεθα τὴν κίνησιν, ἐπειραζόμεθα διὰ τὴν πεισμονὴν τοῦ ἰατροῦ. Τότε δὲ ἀνέλαβον ἐγὼ τὴν προσκλησιν καὶ μετὰ πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας προσκλήσεις ἡ τράπεζα ἤρξατο νὰ κινῆται καὶ ν' ἀπαντᾶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου.

—Ὁ κ. Νενώφ, κινεῖ διὰ τῆς χειρός του τὴν τράπεζαν, λέγει τότε ὁ κ. Λαζαρίδης, ἐπεμβαίνων.

Ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὸν πείσωμεν, ὅτι ἡ τράπεζα κινεῖται μόνη της καὶ ἐδέησε νὰ ἐπικαλεσθῶ πολλὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα.

—Ἀδύνατον, Κύριε Πρίντεζη μοῦ ἔλεγε, δὲν θὰ μὲ πείσητε, ὅτι τὰ πνεύματα τῶν τεθνεώτων ἔρχονται εἰς συνενόησιν μὲ τοὺς ἀνθρώπους, διὰ μέσου τῆς τραπέζης. Οὐδέποτε οὐδεὶς ἐπιστήμων παρεδέχθη τοῦτο, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπεδείχθη, ὅτι ὁσάκις ἐκινήθη τράπεζα, ἐκινήθη μηχανικῶς, κρυφίως ἢ ὑποβολιμαίως.

— Μὰ τότε, ἰατρέ μου, τῷ λέγω, δὲν θὰ ἀνεγνώσατε τοσαύτας ἀνακοινώσεις ἐπιστημόνων καὶ σοβαρῶν ἀνδρῶν τῆς ἑσπερίας, οἵτινες ἀπεφάνθησαν, ὅτι πραγματικῶς κινεῖται καὶ δίδει ἀπαντήσεις ἡ τράπεζα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπ' αὐτῆς καὶ μάλιστα ὅτι κατορθῶθη καὶ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς τραπέζης, ἀλλὰ διὰ μεσάζοντος προσώπου ὑποβαλλομένου εἰς ὑπνωτικὴν οὕτως εἰπεῖν κατάστασιν, νὰ ληφθῶσιν ἀπαντήσεις ἐκ τοῦ ἀγνώστου. Πολλοὶ μάλιστα εἶπον, ὅτι δὲν εἶναι μηχανικὴ ἐνέργεια τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ, ἀλλὰ ἀκατάληπτος τις ἀόρατος δύναμις, ἥτις μεσολαβεῖ. Τινὲς δὲ ἀπεδέχθησαν, ὅτι ὄντως αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνεώτων συγκοινωνοῦσιν οὕτω μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

— Οὐ μὲ πείσῃς κἂν μὲ πείσῃς, ἐξηκολούθει πάντοτε ὁ κ. Λαζαρίδης ἀποφαινόμενος. Μάλιστα θὰ γράψω καὶ ἐκτεταμένως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, μοὶ εἶπεν, καὶ θὰ σᾶς τὸ στείλω νὰ τὸ δημοσιεύσητε εἰς τὴν «Φύσιν».

—Πάνυ εὐχαρίστως, τῷ ἀπήντησα.

Ἀφήσαντες εἶτα τὴν τράπεζαν καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἥτις ἐλάμβανε διαστάσεις αἰθερίας, ἐξήλθομεν μετὰ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ κυρ. Νενὼφ εἰς τὴν αὐλήν, ὅπως ἐπιδοθῶμεν εἰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ εἴχομεν τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἀντιδράσεις, τοῦ καιροῦ ὄντως δυστυχῶς συνεφώδους. Ἐν τούτοις ἠδυνήθημεν νὰ ἴδωμεν τὸν Κρόνον.

— Ἰδού, τώρα, παρατηρήσατε, μᾶς λέγει ὁ κ. Νενώφ, τὸν Κρόνον μετὰ τοῦ δακτυλίου του καὶ τῶν δορυφόρων του.

Καὶ ὄντως ἔλαμπε ζωηρότατα καὶ ὁ δακτύλιος αὐτοῦ μετὰ τῆς χωριζούσης ἀπὸ τῆς φωτοσφαίρας του σκοτεινῆς γραμμῆς διεκρίνετο λαμπρότατα. Ὡραῖον φαινόμενον. Ὅστις παρατηρήσῃ τὸν Κρόνον δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ τὴν διαφορὰν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας. Διατί οὗτος νὰ περιβάλλεται μὲ τοσαύτην λαμπρὰν στεφάνην Καὶ μάλιστα ἂν παρετηρήσῃ τις ἐπισταμένως, διακρίνει καὶ τὴν περιστροφικὴν κίνησιν τῆς στεφάνης.

Εἶτα μῆς ἔδειξε καὶ τὴν μεγάλην Ἄρκτον καὶ μετὰ τοῦτο ἀπεχαιρετήσαμεν ἀποκομίσαντες τὰς μᾶλλον εὐαρέστους ἐντυπώσεις ἐκ τῆς μικρᾶς ἐκείνης συναναστροφῆς.

Τὴν μεθεπομένην ἀνεχωρήσαμεν διὰ Πλεύναν σιδηροδρομικῶς, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῶμεν δι' ἁμάξης εἰς Νικόπολιν τοῦ Δουνάβεως, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ κάμωμεν μάταιον κύκλον, δηλαδὴ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Φιλιππούπολιν καὶ Πύργον καὶ ἐκεῖθεν νὰ μεταβῶμεν εἰς Βάρναν καὶ ἐντεῦθεν σιδηροδρομικῶς εἰς Ρουχστούκιον, ὅπως ἐλθωμεν εἰς τὸν Δούναβιν.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ. — ΤΟ ΜΗΛΟΝ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ

Τὸ ταξείδιον ἀπὸ Σοφίας εἰς Πλεύναν σιδηροδρομικῶς εἶναι

ἐλαττοῦται καθ' εὐθὺν λόγον τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἵππων. Ἡ ἐφημερὶς «Vélo», ἥτις καθ' ἑβδομάδα δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς ἀδεξιότητος, ἀβλεψίας ἢ δυσθυμίας τῶν ἵππων προσγενομένους θανάτους καὶ τραυματισμούς, ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ ἵπποι ἐν Γαλλίᾳ ἐπήνεγκον ἐν ἑνὶ μόνον ἔτει μέχρι 5,000 σοβαρῶν τραυμάτων, ἐξ ὧν 268 ἐπέφερον τὸν θάνατον.

Παρατηρεῖται, εἴπομεν μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι ἡ μεγάλη πρόοδος πραγματοποιεῖται, δηλαδὴ ἡ θνησιμότης ἐλαττοῦται κατ' εὐθὺν λόγον τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἵππων. Καὶ ὄντως, τὸ αὐτοκίνητον σταματᾷ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον, οὐδέποτε ὀπισθοδρομεῖ, δὲν φοβεῖται ποσῶς καὶ οὐδέποτε δάκνει ἢ πλήττει διὰ τῶν ποδῶν. Ἄλλως τε καταλαμβάνει θέσιν ὀλιγωτέραν τῆς ἁμάξης μετὰ τῶν ἵππων καὶ δὲν προξενεῖ ἀσχημίας καὶ δυσωδίας. Διὰ δὲ τὰς ἀποικίας καὶ τὰς χώρας ἐκείνας, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἵπποι, ὁποίας ἀνεκτιμήτους ἐκδουλεύσεις δὲν προσφέρεται νὰ παράσχῃ τὸ αὐτοκίνητον; Καὶ ἐκεῖ ὅπου ὁ σιδηρόδρομος δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ, πάλιν τὸ αὐτοκίνητον καλεῖται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν μεταφορικὴν ἐργασίαν. Ὅπως δὲ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν οἱ ποιηταὶ καὶ λογογράφοι ἐξύμνησαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ σιδηροδρόμου, τὸ αὐτὸ ἤδη πράττουσι διὰ τὸ ποδήλατον καὶ τὸ αὐτοκίνητον.

Ἰδοὺ καὶ ἓν σχετικὸν τετράστιχον.

Pour conduire une automobile
Il faut avoir le geste habile,
Il faut avoir l'œil du Kabyle
Savoir se tenir immobile.

Ἀλλὰ σὺν τῇ νέᾳ προόδῳ καὶ ταῖς νεωτέραις τελειοποιήσεσι καὶ ἐφευρέσεσι, ὁλονὲν πλουτίζονται καὶ τὰ λεξικά μας μὲ νεωτέρας λέξεις. Ἐν Εὐρώπῃ ἐσχημάτισαν ἤδη νέας λέξεις, πολλὰς μάλιστα, διὰ τὰς ὀνομασίας τῶν ποικίλων ἐκφράσεων καὶ μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων καὶ ὁδηγῶν κτλ. ἂς τῇ ἀληθείᾳ ἀδυνατοῦμεν ἐνταῦθα νὰ μεταγλωτίσωμεν ἀπὸ τοῦδε πρὶν ἢ ἡ πεῖρα καὶ ἡ χρῆσις καὶ ἡ ὅρασις μᾶς συνειθίσῃ πρὸς ταῦτα.

Χάριν περιεργείας μόνον ἀναγράφομεν γαλλιστί, ὡς ἔχουσι, τινὰς τῶν νεωτέρων τούτων λέξεων, ἀφοῦ πρόκειται καὶ ἡμεῖς κατ' ἀνάγκην νὰ τὰς μεταγλωτίσωμεν ἀργότερον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν καὶ δὴ νὰ τὰς μεταφέρωμεν καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα λιξικά.

Motteur calé, essence à 700, l' avance a l'allumage, la compression, la Carburation, le grippage κτλ.

Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1898 εἶχον διργανωθῆ μεγάλοι αὐτοκινητικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν αὐτοκινήτων ἐν Γαλλίᾳ, μεταξὺ Παρισίων καὶ Ἀμστερδάμ. Περὶ τὰ 60 αὐτοκίνητα 12 ἵππων δυνάμεως καὶ 45 χιλ. ταχύτητος

κάτι τι ἐξαίσιον, διδακτικὸν καὶ περίεργον. Τὸ ἔδαφος εἶναι τὸ σοῦτον ἀνώμαλον καὶ ποικίλον, δασῶδες καὶ μή, ἀνωφερὲς καὶ κατωφερές, καὶ διέρχεσθε πρὸ τοσούτων ἀποτόμων καὶ μὴ ὀρέων, κοιλάδων, ρυάκων, τεχνικῶν ὑπὸ τὰ ὄρη μικρῶν στοῶν κτλ. ὥστε διανύετε ὁλόκληρον διὰ τὴν διάβασιν ταύτην ἐξάωρον διάστημα, χωρὶς νὰ κοπιάσῃ ποσῶς ὁ ὀφθαλμός σας; ἀλλὰ τοὐναντίον τὸ πνεῦμα σας εὐχαριστεῖται καὶ αἱ γνώσεις σας αὐξάνουσιν ἐκ τῆς θέας καὶ διδασκαλίας τοσούτων τοπείων καὶ θεαμάτων. Ἴδια διερχόμενοι παραπλεύρως τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ διώρον ἀπόστασιν καὶ παρὰ ποικίλα ἀπότομα καὶ καλλιθέατα ὄρη θαυμάζετε τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς φύσεως καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ ἀγρίου μετὰ τοῦ ἡμέρου παρὰ τῇ ἐξοχικῇ ταύτῃ ἐρημίᾳ.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐφθάσαμεν εἰς Πλεύναν, τὴν διαφημισθεῖσαν ὑπὸ τῆς πολιορκίας τοῦ Ὀσμὰν πασσᾶ καὶ τὴν ποτισθεῖσαν μὲ τοσοῦτον ρωσσικόν, ρουμανικὸν καὶ τουρκικὸν αἷμα καὶ τὴν ἐπαύριον τῇ συνοδείᾳ τοῦ μόνου ὑπάρχοντος ἐνταῦθα Ἕλληνος κ. Δ. Μπαλῆ ἐμπόρου καὶ ἀτιμανίου ἐκ Σάμου πρὸ 30ετίας ἐγκατασταθέντος ἐνταῦθα ἐπεσκέφθημεν τὴν πόλιν καὶ τὰ μᾶλλον ἀξιοθέατα καὶ ἀξιοπερίεργα μέρη αὐτῆς. Ἡ Πλεύνα εἶναι ὡραία κωμόπολις μὲ ὡραῖον κῆπον, μουσικήν, ἔδραν τάγματος, οἰκίας καὶ ἐξοχὰς καλάς, γεωργικὴν σχολήν, καὶ 15 χιλ. κατοίκους. Ἤδη περιβάλλεται μὲ πολλὰ ρωσσικὰ μνημεῖα εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἔχει πέρυσι πεσόντων ἀξιωματικῶν, εἰς δὲ τὴν θέσιν Γρίβιτσα ὅπου ἐγένετο πείσματώδης μάχη ὑπάρχει ναὸς καὶ μικρὸν μνημεῖον μὲ τὰς εἰκόνας τῶν φονευθέντων.

Τὴν μεθεπομένην πρωΐαν μισθώσαντες ἅμαξαν ἀπήλθομεν εἰς Νικόπολιν, παραδουνάβειον βουλγαρικὴν κωμόπολιν, διότι ὁ σιδηρόδρομος ἀπὸ Σόφιας μόνον μέχρι Πλεύνας ἔχει μέχρι τοῦδε συντελεσθῆ καὶ μετὰ ἑξάωρον ἀνὰ τὴν πεδιάδα ἁμαξοπορίαν ἀφίχθημεν πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ πλουτοῦ Δουνάβεως, παρ' ᾧ καὶ ἡ Νικόπολις.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΑ

Στόμα, χεῖλη καὶ ὀδόντες.

Στόμα πολὺ μεγάλον σημαίνει ἄνδρα λάλον, ἀσεβῆ, φίλερίν καὶ φιλοψευδῆ.

Στόμα μικρὸν σημαίνει ἄνδρα δειλόν, ἄπιστον, φιλειρηνικὸν καὶ μικροπρεπῆ.

Στόμα κακῶς ἐσχηματισμένον ὑπεμφαίνει τὸ πεφοβισμένον, ἀπασμῶδες καὶ μοχθηρόν.

Στόμα στρογγύλον μετὰ παχέων χειλέων δηλοῖ ἄσεμνον καὶ σκληρόν.

Στόμα μέτριον καὶ κανονικὸν σημαίνει ἄνδρα ἀκριβῆ, ἐχέφρονα, φιλοδίκαιον καὶ ἀγαθόν.

* * *

Χεῖλη γλυκέα καὶ γελῶντα σημαίνουσι λάγνον.

Ὅσοι ἔχουσι χεῖλη σκληρὰ καὶ ἀνυψωμένα κατὰ τοὺς κυνόδοντας εἰσὶν εὐγενεῖς.

Ὅσοι ἔχουσι παχέα χεῖλη καὶ τὸ ἄνω κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ κάτω, εἰσὶ μωροί.

Οἱ ἔχοντες μόνον τὸ ἄνω χεῖλος παχύ, εἰσὶ δειλοὶ καὶ νωθροί.

Οἱ ἔχοντες τὸ κάτω χεῖλος μετρίως ἐξέχον, εἰσὶν ὑπεροπτικοὶ καὶ ἀφρόντιδες.

Ἐὰν δὲ τοῦτο εἶναι χαλαρὸν καὶ πολὺ ἐρυθρόν, σημαίνει ἀγυρτίαν καὶ ἀναισχυντίαν πρὸς τὰς γυναῖκας.

Ὅσοι ἔχουσι τὸ ἄνω χεῖλος καὶ τὰ οὖλα προεστηκότα εἰσὶ φιλολοίδωροι.

Ἐὰν δὲ εἶναι μικρὸν καὶ μὴ ἀνυψωμένον, σημαίνει λάλον, στωμύλον, φθονερὸν καὶ φιλοκατήγορον.

* * *

Ὀδόντες μακροὶ καὶ ἐξέχοντες πρὸς τὰ ἔξω σημαίνουσι κοιλιόδουλον καὶ ὀργίλον.

Ὀδόντες ἀδύνατοι καὶ ἀραιοὶ ἢ λεπτοὶ εἶναι σημεῖον βραχυβιότητος.

Κατ' Ἀριστοτέλην οἱ ἔχοντες ἀραιοὺς ὀδόντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσὶ βραχύβιοι.

Παχεῖς ὀδόντες σημαίνουσι πονηρὸν ἀταιον καὶ καλὸν πνεῦμα.

Γέλως συχνὸς καὶ διακοπτόμενος σημαίνει βλακείαν καὶ βαναυσότητα.

Ἔλλειψις μειδιάματος ἀναισθησίαν καὶ κακίαν.

Συνεχὲς μειδίαμα φιλαρέσκειαν, ἀπάτην, δολιότητα.

Γενικῶς δὲ μοχθηρὸς ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει τὸ στόμα κακοσχηματισμένον καὶ σπασμῶδες, τὰ δὲ ὄμματα ρεμβώδη ἢ περιπλανώμενα.

καθ' ὥραν ἐθεάθησαν διατρέχοντα τὸ Βέλγιον, τὴν Ὁλανδίαν καὶ τὸ Λουξεμβοῦργον ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἀπευκταίου.

Ἐν τέλει ὁ Léon Bollée ἠμέραν τινὰ ἐξεμηδένισεν ὅ,τι πρὸ αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς θαυμάσιον καὶ τὸ ἐπακρον τῆς αὐτοκινήτου προόδου καὶ ταχύτητος. Διέτρεξεν ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης διαβολικῆς αὐτοκινήτου ἁμάξης 100 χιλιόμετρα ἑδαφὸς εἰς διάστημα 1 ὥρας 59 λ. καὶ 47 4/5 δευτερα, διανύσας πλέον τῶν 54 χιλιομ. καθ' ὥραν, ἤτοι 100 χιλιομ. εἰς 118 λεπτά. Κατεχόμενος τῆς ἁμάξης ὁ Bollée ἐδήλωσεν, ὅτι μόνον ἕνα κινητῆρα ἐχρησιμοποίησεν, ἐκ τῶν δύο, οὓς διέθετεν εἰς τὰ πλευρὰ τῆς ἁμάξης του καὶ ὅτι, ἂν ἐστοιχημάτιζέ τις ἠδύνατο νὰ διανύσῃ 100 χιλιόμετρα εἰς 100 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Τοιαῦτα ἀνδραγαθήματα καὶ τοιαῦταί προτάσεις εἶναι ἔνδειξις τοῦ καταπτύστου τὴν ἀνθρωπότητα κακοῦ, καὶ δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς δὲν γνωρίζομεν, τοῦ λογικοῦ ἐκείνου κακοῦ, το ἐγκαινιασθέντος ἤδη ὑπὸ τῆς πανώλους, τοῦ ποδηλάτου, ὅπερ ἐβαπτίσαμεν μὲ τὸ ὄνομα *ὠκύτην*.

Καὶ οἱ μεταγενέστεροί μας ποῦ θὰ φθάσωσιν, ἂν θελήσωσιν, ὡς ἦν φυσικῶς, νὰ βαίνωσιν ἔτι ταχύτερον ἡμῶν; Ἂν θελήσωσι νὰ διατρέχωσι τὰς ἀποστάσεις καὶ οἱ μεταγενέστεροι καὶ τούτων ἔτι ταχύτερον μὲ κίνδυνον ἐπὶ πλέον τοῦ κερματισμοῦ τῆς ῥινὸς ἢ τῆς κεφαλῆς των, τί θ' ἀπογίνῃ; Ὁ ἄνθρωπος τῆς σήμερον βαίνει δυστυχῶς προπορευόμενος πολὺ πλέον τοῦ μέλλοντος διαδόχου του. Βαίνει εὐθέως, ἔμπροσθέν του, προσέχων εἰς τὸ ἐλάχιστον μὴ κατασυντριβῆ, χωρὶς νὰ τρέχῃ, καὶ ὄντως δὲν τρέχει, ἀλλὰ ἵσταται καὶ πετᾷ. Τοιοῦτος Αἴολος, ἐκδιώκων τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ ζῶα, συμπαρασύρων φύλλα καὶ κόνιν καὶ πᾶν τὸ προστυχόν, κατατρώγων ἐν ἀκάρεῖ τὰς ἀποστάσεις, διανύων ἐν μιᾷ μόνον ὥρᾳ τὴν ἀπόστασιν, ἣν ὁ προαιώνιος αὐτοῦ φίλος καὶ σύντροφος καὶ σύμμαχος διήνυεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀνεζωπυρῶν ἐν τῇ διαβάσει του τὰ νεκρὰ φύλλα καὶ τὴν νηνεμίαν τοῦ ἀνέμου, ἀνακινῶν πεδιάδας, κοιλάδας καὶ ὄρη, καταβάλλων τὰ χιλιόμετρα εἰς ὀλιγώτερον τῶν δύο λεπτῶν τῆς ὥρας χρόνον, ἀφίνων τοὺς Παρισίους τὴν πρωΐαν καὶ κοιμώμενος τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Χάβρην, εἰς τὸ Λαβὰλ ἢ εἰς τὸ Ντιζόν, φέρων εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Γαλλίας τὴν ἀχρηστίαν τοῦ ἵππου καὶ τὸ γέρας τῆς προόδου, δὲν δύναται ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ ὀνομασθῇ ὁ προμηθεὺς τοῦ νεωτέρου κατακτητοῦ τοῦ κόσμου; δὲν δύναται ἄνευ ἐπιδείξεως καὶ κομπασμοῦ νὰ θεωρηθῇ ὁ ἀνατροπεὺς τῶν παλαιῶν συστημάτων, ὁ ἐγκαινιαστὴς τῶν νεωτέρων καὶ ὁ θεμελιωτὴς νόμων, οἵτινες νέαν ὁδὸν θὰ μᾶς χαράξωσι πρὸς μετάβασιν ἀκαριαίως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν; Τί δὲ ἄλλο νεώτερον θ' ἀναζητήσωσι τότε οἱ μεταγενέστεροι ἡμῶν; Μετὰ τὸ ποδήλατον καὶ τὸ αὐτοκίνητον τί ἀπομένει αὐτοῖς; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπωμεν;— Αἱ πτέρυγες. Ὦ, ναί, αἱ πτέρυγες καὶ ἀπὸ τοῦδε διαβλέπομεν, ὅτι ὁ μέλλων ἄνθρωπος τὰς πτέρυγας θὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὴν κατανίκησιν τῶν ἀποστάσεων. Δηλαδὴ μετὰ παρέλευσιν οὐχὶ περισσότερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος θὰ γίνῃ ἡ μεταμόρφωσις μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν συνεπειῶν.

(Ἕπεται συνέχεια)

Αὐτοκίνητον πυροβόλον μετὰ τῶν ἀνδρῶν του.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ

Εἰς τὴ γιορτή Σου λούλουδα σοῦ στέλλω μυρωμένα
καὶ τὴν καλλίτερη εὐχὴ ἀπ' τὴ καρδιά μ' βγαλμένη
νὰ ζήσῃς χρόνια ἄπειρα χρυσᾶ εὐτυχισμένα
γονιῶν καμάρι νὰ γενῆς παρθένα ζηλεμένη.

Ἀκόμ' ἕνα τοιαντάφυλλο, μίαν εὐχὴ μεγάλη
τῆς ἀρετῆς τ' ἀμάραντα στεφάνια στὸ κεφάλι
νὰ φέρῃς διαλάμποντα σᾶν τοῦ Ματοῦ τὰ κρῖνα
σᾶν ἄστρων φωτοβόλημα «Ἥλίου μου ἀκτῖνα.»

Ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου.

Μιλτιάδης Κ. Κορμπέτης

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ πολυτιμώτερον ρινόμακτρον

Τὸ πολυτιμώτερον ρινόμακτρον τοῦ κόσμου κέκτηται ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας. Ἐκτιμῶσι τὴν ἀξίαν τοῦ μανδηλίου τούτου εἰς 130,000 φρ. λέγουσι δὲ ὅτι ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη εἰργάσθησαν δι' αὐτὸ· εἶνε τόσον ἐλαφρὸν, ὥστε μόλις τὸ αἰσθάνεταί τις εἰς τὴν χεῖρα καὶ συνάμα τόσον λεπτόν, ὥστε δύναται νὰ διπλωθῇ καὶ νὰ εὑρῇ θέσιν ἐντὸς χρυσῆς θήκης, ἐχούσης τὸ μέγεθος ἑνὸς φασολίου. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἐν γένει ἔχει ἐκλεκτὴν συλλογὴν τῶν λαμπροτέρων τριχάπτων, τὴν δὲ ἀγάπην ταύτην πρὸς πολύτιμα καὶ ἐν μέρει ἀρχαῖα τρίχαπτα συμμερίζεται καὶ ὁ Πάπας Λέων XIII, τοῦ ὁποίου ἡ συλλογὴ τριχάπτων ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 5 ἑκατομ. φρ. Ἐπίσης καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενεία, ἡ βασίλισσα Βικτωρία καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας κέκτηνται πολυτιμωτάτας συλλογὰς τριχάπτων.

Ἐπίδρασις τῶν ἰσχυρῶν ἐκπυρσοκρατήσεων ἐπὶ τοῦ ὠτός.

Γνωστὸν εἶνε ὅτι αἱ ἰσχυραὶ ἐκπυροκρατήσεις δύνανται νὰ σχίσωσι τὴν μεμβράνην τοῦ τυμπάνου, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ ἰατροὶ ἐξηκριβώσαν πολλάκις εἰς τὸ πυροβολικὸν τοιαῦτα συμπτώματα κατὰ τὰ γυμνάσια τῶν τηλεβόλων.

Αἱ παρατηρήσεις ὅμως, αἵτινες ἐγένοντο ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ M. Muller ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὰ γυμνάσια πεδινῆς τινος πυροβολαρχίας, ἀπέδειξαν, ὅτι τὰ τραύματα ταῦτα τοῦ ὠτὸς εἶνε πολὺ συχνότερα ἢ ὅσον τὸ ὑπέθετον, διότι ἐξετάζων ἐπιμελῶς τοὺς πυροβολητὰς του συντάγματός του, πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἐκπυρσοκρατήσεις, ὁ κ. Muller εὗρε μόνον εἰς τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀνδρῶν σῶον τὸ τύμπανον.

Τὸ ἥμισυ τῶν πυροβολητῶν παρουσίαζε μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν συμφόρησιν καταλήγουσαν μάλιστα εἰς αἱμορραγίαν, συμπτώματα τὰ ὁποῖα κυρίως παρατηροῦνται εἰς ὠτα μὴ ἐντελῶς κανονικὰ πρὸ τῆς βολῆς. Εἰς τινας ἄνδρας εἶχε γίνει βραχυτέρα ἡ ἄλυσσος τῶν μικρῶν ὀστέων μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν. Ἡ κώφωσις καὶ ἡ βοὴ τῶν ὠτῶν παρουσιάζεται ὀλιγώτερον εἰς τοὺς στρατιώτας παρὰ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικούς, οἵτινες ἐκτίθενται ἐπὶ πλειότερον χρόνον εἰς τὰς ἐκπυρσοκροτήσεις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Σ. Μ. Τρίκκαλα. Ζητούμενα φύλλα καὶ Ἡμερολόγιον σᾶς ἀπεστείλαμεν. Σημείωσιν ὅμως ὀνομάτων δὲν ἐλάβομεν.—**Κ. Ν. Σ. Σπάρτην.** Ζητουμένους ἀριθμοὺς σᾶς ἀπεστείλαμεν προχθές.—**Μ. Μ. Σ. Ὀδησσόν.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ἐστάλη ταχυδρομικῶς.—**Τ. Χ. Κισσόν.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σᾶς ἀπηντήσαμεν μὲ ἀπείρους καλὰς εὐχάς μας.—**Ν. Α. Σάμου.** Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀπηντήσαμεν.—**Π. Ν. Δ. Παρισίους.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Τόμους ἀπεστείλαμεν. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν.—**Ν.Κ. Σῦρον.** Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας ἐστάλη ταχυδρομικῶς.—**Δ. Κ. Φιλιπούπολιν.** Εὐχαριστοῦμεν διὰ καλὰς συστάσεις σας. Θέλομεν συμμορφωθῆ πρὸς ταύτας.—**Μ. Χ. Πετρούπολιν.** Ἐλήφθη ὡραῖον δῶρον σας καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἔσεται ἀνάμνησις διαρκής.—**Π. Δ. Μασσαλίαν.** Προσεχῶς θὰ ἴδητε ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐκτάκτους βελτιώσεις.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΑΘΑΝ. Γ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΩΦ
ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ

Μεγάλη συλλογὴ καθ' ἑκάστην νωποτάτων γλυκισμάτων, καραμέλων, φοντὰν κτλ. Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι παντὸς εἴδους τούρτας καὶ γλυκίσματος. Περιποίησις, καθαριότης καὶ προθυμία ἔκτακτος. Οὐδεὶς πελάτης φεύγει δυσηρεστημένος. Συνιστᾶται ἐκθύμως.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΗΛΙΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας 22 παρὰ τῇ Πλατείᾳ Γεωργίου Α'.

Ἐκτελοῦνται παντὸς εἴδους φωτογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τὴν ἐντέλειαν. Μεγέθυνσις εἰκόνων καὶ ἀναφωτογράφησις παλαιῶν. Συναγωνισμὸς εἰς τὴν φωτογράφησιν ἀπομεμονομένων ἀτόμων καὶ ὁμάδων.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

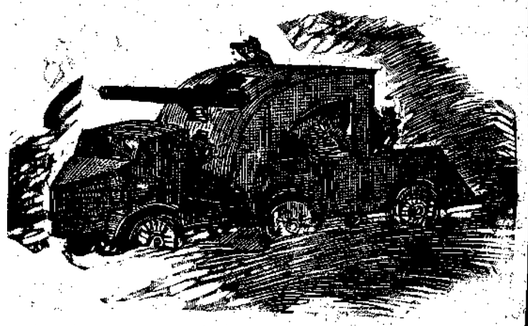

Αὐτοκίνητος βόμβα.

ΦΥΣΙΣ — ΗΧΩ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Φιλολογία — Θετικαὶ ἐπιστῆμαι — Καλλιτεχνία.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς 1 Μαΐου 1900 ληγούσης τῆς 2ας Περιόδου καὶ ἀρχομένης Νέας, ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» μέλλει νὰ ἐγκαινιάσῃ ὅλως νέαν φιλολογικὴν ἐποχήν. Τὸ πρῶτον αἱ Ἀθῆναι θ' ἀποκτήσωσι λαμπρότατον περιοδικόν, πλούσιον καὶ τέλειον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ἡ δεκαετὴς ἀνελλιπὴς ἔκδοσις τοῦ πονήματος τούτου καὶ ἡ θερμὴ ὑποστήριξις, ἧς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του τυγχάνει ἕνεκα τῶν ζωτικωτάτων καὶ ἐνδιαφερόντων ἀντικειμένων, ἅτινα ἑκάστοτε δημοσιεύει, εἶναι ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τοῦ κοινωφελεστάτου σκοποῦ, ὃν προτίθεται, ὡς καὶ τῆς ἀναμφιρρήστου ὠφελείας, ἣν τοῖς συνδρομηταῖς αὐτοῦ παρέχει.

Μαρτυρεῖται δὲ πληρέστατα ἐκ τούτου ἡ λαμπρὰ καρποφορία τῶν μεταδιδομένων ὑγιεινῶν καὶ ὠφελίμων γνώσεών του.

Δημοσιεύματα κοινωφελῆ καὶ ψυχαγωγικά, τερπνὰ καὶ εὐχάριστα, ἀναγνώσματα ἐκλεκτά, πρωτότυπα καὶ ἠθικά, διδακτικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα χαρακτηρίζουσι τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου πονήματος· ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα καὶ ὑπογραμμόν, τοιοῦτον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ὑποστηρίζεται καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ πάντων καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ διαβιούντων φιλομούσων καὶ φιλοπροόδων ;

Ἀπὸ πρώτης λοιπὸν Μαΐου 1900 ἡ «**Φύσις** καὶ **Ἠχὼ**» εὐγνωμονοῦσαι εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν συνδρομητῶν των, θὰ ἐκδίδωνται εἰς πολυτελέστατον δεκαπενθήμερον πολυσέλιδον τεῦχος μὲ χάρτην παχύτερον καὶ εἰκόνας ἐξαισίας, ἐν ᾧ θ' ἀμειλλῶνται ἡ φιλολογία μας, καλλιτεχνία καὶ ἐπιστῆμαι ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς, ἥτις ἀνέκαθεν ὡρίσθη εὐτελής, ἀποβλέπουσα μᾶλλον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἢ εἰς τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς. Ἐπιστημονικόν, καλλιτεχνικὸν καὶ φιλολογικὸν τοιοῦτον ἔργον δεῖται κόπων πολλῶν καὶ χρημάτων οὐκ ὀλίγων καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι πάντες θέλουσι μᾶς συνδράμει.

Ἡ Συνδρομὴ ὡρίσθη πάλιν Δέκα ἓξ (16) μόνον φρ. εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν μετὰ τῆς «Ἠχοῦς». Δεκαπέντε (15) δὲ φράγκα εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Μετὰ τῆς Ἠχοῦς δὲ φρ. 20.

Ἀλλ' οἱ συνδρομηταὶ τῆς «**Φύσεως**» χαίρουσι καὶ ἄλλα δικαιώματα. Λαμβάνουσι δωρεὰν τὰ ἑκάστοτε ἐκδιδόμενα ἔργα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεώς μας καὶ συμμετέχουσι τῶν ἐτησίως γινομένων κληρώσεων τῶν λαχείων τῆς «**Φύσεως**».

Πᾶς νέος συνδρομητὴς δύναται νὰ ἐγγραφῇ κάτωθι τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰανουαρίου 1900.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ
(Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης)